

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 367

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 31 mai 2002

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 90 din 19 martie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. 2 și 3 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 108/1996, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 10 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2001 privind soluționarea contestațiilor împotriva măsurilor dispuse prin actele de control sau de impunere întocmite de organele Ministerului Finanțelor Publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 506/2001.....	1-4	518.	4-5
Decizia nr. 99 din 26 martie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 113/1999 pentru			6-7
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
		518.	7-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 90 din 19 martie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. 2 și 3 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 108/1996, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 10 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2001 privind soluționarea contestațiilor împotriva măsurilor dispuse prin actele de control sau de impunere întocmite de organele Ministerului Finanțelor Publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 506/2001

Nicolae Popa — președinte
Costică Bulai — judecător
Nicolae Cochinescu — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Lucian Stângu — judecător

Ioan Vida — judecător
Paula C. Pantea — procuror
Vlad Mihai Cercel — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. 2 și 3 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor

bugetare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 108/1996, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 10 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2001 privind soluționarea contestațiilor împotriva măsurilor dispuse prin actele de control sau de impunere întocmite de organele Ministerului Finanțelor Publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 506/2001, excepție ridicată de Societatea Comercială „Bere — Lichior Mărgineni” — S.A. din Bacău în Dosarul nr. 2.976/2001 al Curții de Apel Bacău — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal se prezintă Ministerul Finanțelor Publice, prin consilier juridic, lipsind autorul excepției și partea Direcția generală a finanțelor publice Bacău, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Finanțelor Publice solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În ceea ce privește dispozițiile criticate din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996, consideră că acestea nu încalcă prevederile constituționale, întrucât, potrivit dispozițiilor art. 76—78 din ordonanță, soluționarea contestațiilor la executarea silită, inclusiv pentru motive ce privesc titlul executoriu, este de competența instanțelor judecătorești. Nu sunt încălcate nici prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât acestea privesc proceduri judiciare, iar nu proceduri administrativ-jurisdicționale.

În ceea ce privește dispozițiile criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2001, reprezentantul Ministerului Finanțelor Publice consideră că acestea nu încalcă prevederile constituționale invocate de autorul excepției, deoarece decizia organului administrativ-jurisdicțional este supusă controlului judecătoresc, așa cum rezultă din dispozițiile art. 12 din ordonanță.

Reprezentantul Ministerului Public arată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2001 instituie o procedură administrativ-jurisdicțională care nu exclude controlul instanțelor judecătorești. Această soluție legislativă este în concordanță cu prevederile art. 24 și art. 125 alin. (1) din Constituție, precum și cu cele ale art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Invocă în acest sens Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1/1994, prin care s-a statuat că instituirea unor proceduri administrativ-jurisdicționale nu încalcă liberul acces la justiție atât timp cât decizia organului administrativ poate fi atacată în fața instanțelor judecătorești. În ceea ce privește faptul că dispozițiile criticate din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 prevăd că exercitarea căilor de atac nu suspendă executarea obligației de plată decât în cazul în care organele competente în soluționarea obiecțiilor aprobă aceasta și numai până la soluționarea primei căi de atac, reprezentantul Ministerului Public consideră că partea interesată are dreptul să introducă la instanțele judecătorești contestație la executare.

În ceea ce privește dispozițiile art. 23 alin. (8) din Constituție, referitoare la prezumția de nevinovăție, reprezentantul Ministerului Public apreciază că nu sunt relevante în cauză. În consecință, solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 16 octombrie 2001, pronunțată în Dosarul nr. 2.976/2001, **Curtea de Apel Bacău — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. 2 și 3 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 108/1996, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 10 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului**

nr. 13/2001 privind soluționarea contestațiilor împotriva măsurilor dispuse prin actele de control sau de impunere întocmite de organele Ministerului Finanțelor Publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 506/2001, excepție invocată de Societatea Comercială „Bere — Lichior Mărgineni” — S.A. din Bacău, reclamantă în cadrul unei acțiuni în contencios administrativ introduse împotriva Ministerului Finanțelor Publice și Direcției generale a finanțelor publice Bacău.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale atacate contravin prevederilor Constituției, deoarece permit continuarea executării silită a obligațiilor de plată pe durata soluționării căilor de atac împotriva actelor prin care au fost stabilite aceste obligații. Astfel, datorită faptului că executarea creanțelor bugetare este finalizată, în majoritatea situațiilor, înainte de terminarea procedurii administrativ-jurisdicționale, contestatorul este lipsit de importante valori patrimoniale ce constituie obiectul executării silită, încălcându-se atât prezumția de nevinovăție, cât și dreptul la apărare în cadrul unui proces echitabil la instanțele judecătorești prevăzute de lege.

Curtea de Apel Bacău — Secția comercială și de contencios administrativ, exprimându-și opinia, apreciază că excepția invocată este neîntemeiată, întrucât dispozițiile criticate nu încalcă prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și nici ale art. 23 alin. (8) și (9) din Constituție. Aceste prevederi „fac referire la procese ivite în sfera materiei penale, și nu a celei civile”, astfel cum este cazul în speță.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președintele Camerei Deputaților consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. Se arată că prezumția de nevinovăție este un principiu aplicabil în procesul penal, iar nu în materie fiscală. În ceea ce privește împrejurarea că pe durata procedurii administrativ-jurisdicționale executarea silită nu se suspendă, aceasta se justifică datorită naturii speciale a creanțelor bugetare, care reprezintă venituri publice, nefiind încălcate prevederile constituționale. În ceea ce privește prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, acestea se referă la proceduri judiciare, iar nu la proceduri administrativ-jurisdicționale, supuse unor reguli diferite de desfășurare.

De asemenea, președintele Camerei Deputaților consideră că dispozițiile criticate nu încalcă prevederile art. 24 alin. (1) și ale art. 125 alin. (1) din Constituție. Astfel, pentru contribuabili există posibilitatea introducerii contestației la executare, conform dispozițiilor art. 76—81 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996, iar deciziile pronunțate de organele administrativ-jurisdicționale pot fi atacate în fața instanțelor judecătorești, existând toate garanțiile dreptului la apărare, cum ar fi dreptul de a propune probe, dreptul de angaja un apărător etc.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este nefondată. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2001 reglementează o procedură administrativ-jurisdicțională care nu înlătură intervenția instanțelor judecătorești. Astfel, potrivit art. 12 din ordonanță, decizia organului administrativ-jurisdicțional poate fi atacată la instanța competentă. Aceasta este în deplin acord cu prevederile art. 125 alin. (1) din Constituție, precum și cu Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1/1994. De asemenea, sunt respectate și prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil.

În ceea ce privește dispozițiile atacate din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996, Guvernul consideră că nu încalcă

prevederile art. 23 alin. (8) și (9) din Constituție, acestea nefiind incidente în cauză. Nici celelalte prevederi constituționale nu sunt încălcate, întrucât persoana interesată are dreptul de a formula contestație la executare.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere exprimate de președintele Camerei Deputaților și de Guvern, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 10 alin. 2 și 3 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 23 din 31 ianuarie 1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 108/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 10 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2001 privind soluționarea contestațiilor împotriva măsurilor dispuse prin actele de control sau de impunere întocmite de organele Ministerului Finanțelor Publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 62 din 6 februarie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 506/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 648 din 16 octombrie 2001, dispoziții având următorul cuprins:

— art. 10 alin. 2 și 3 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996: *„Exercitarea căilor de atac la organele competente, de către plătitori, cu privire la stabilirea obligațiilor bugetare, nu suspendă obligația acestora de plată.*

Cu toate acestea, Ministerul Finanțelor sau, după caz, autoritățile administrației publice locale, prin organele lor competente în soluționarea obiecțiilor, pot dispune, la cererea plătitorului și ținând seama de motivele invocate de acesta, suspendarea obligației de plată la bugetul de stat sau, respectiv, la bugetele locale, până la soluționarea primei căi de atac.”;

— art. 10 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2001: *„(1) Organul de soluționare a contestației prevăzut la art. 5 poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când există indiciile săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrăurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă reglementată de prezenta ordonanță de urgență.*

[...]

(2) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii.”

Prevederile constituționale invocate de autorul excepției în susținerea acesteia sunt următoarele:

— art. 23 alin. (8) și (9): *„(8) Până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de condamnare, persoana este considerată nevinovată.*

(9) Nici o pedeapsă nu poate fi stabilită sau aplicată decât în condițiile și în temeiul legii.”;

— art. 24 alin. (1): *„Dreptul la apărare este garantat.”;*

— art. 125 alin. (1): *„Justiția se realizează prin Curtea Supremă de Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege.”;*

De asemenea, autorul excepției a invocat și prevederile art. 6 paragraful 1 teza întâi din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ratificată de România prin Legea nr. 30/1994, publicată în Monitorul

Oficial al României, Partea I, nr. 135 din 31 mai 1994, prevederi ce au următorul cuprins: *„Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, care va hotâri fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.”*

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra dispozițiilor art. 10 alin. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 108/1996, în redactarea anterioară, dispoziții preluate, în esență, de art. 10 alin. 2 și 3 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 108/1996, în redactarea actuală, dată prin art. 1 pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/1999, s-a pronunțat prin Decizia nr. 170 din 10 decembrie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 51 din 4 februarie 1999, și prin Decizia nr. 99 din 29 iunie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 352 din 26 iulie 1999, respingând excepțiile invocate. Analizând argumentul bazat pe încălcarea prevederilor art. 21 din Constituție, Curtea a decis că dispozițiile criticate nu îngăduiesc accesul liber la justiție, întrucât contestatorul nemulțumit de soluția Ministerului Finanțelor Publice se poate adresa instanțelor judecătorești competente. Aceste considerente sunt valabile și în ceea ce privește prevederile art. 6 paragraful 1 teza întâi din Convenție, privind dreptul la un proces echitabil, invocate de autorul excepției. Curtea constată că prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2001 s-a instituit o procedură administrativ-jurisdicțională de soluționare a contestațiilor depuse de plătitori cu privire la stabilirea obligațiilor bugetare, prin actele de control sau de impunere întocmite de organele Ministerului Finanțelor Publice. Potrivit art. 12 din ordonanța de urgență deciziile date de organele administrative de jurisdicție în cadrul acestei proceduri pot fi atacate la instanțele judecătorești, iar hotărârile instanțelor sunt supuse recursului.

Având în vedere că atât în fața organelor administrative de jurisdicție, cât și în fața instanțelor judecătorești contestatorilor li se asigură dreptul la apărare, precum și faptul că procedura în fața instanțelor judecătorești întrunește condițiile de echitate și de imparțialitate prevăzute de Legea fundamentală și de convențiile internaționale, Curtea constată că susținerea autorului excepției privind încălcarea prevederilor art. 24 alin. (1), ale art. 125 alin. (1) din Constituție, precum și ale art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale este nefondată.

Sunt, de asemenea, nefondate susținerile autorului excepției, în sensul că prin continuarea executării silite pe durata soluționării căilor de atac împotriva actelor de stabilire a obligațiilor bugetare, în condițiile prevăzute la art. 10 alin. 2 și 3 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 și la art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2001, se încalcă principiul prezumției de nevinovăție consacrat de prevederile art. 23 alin. (8) din Constituție, precum și dispozițiile art. 23 alin. (9) din Constituție, privind stabilirea și aplicarea pedepselor.

Curtea constată că aceste prevederi din Constituție, invocate de autorul excepției, nu au legătură cu cauza, deoarece obligația de plată a impozitelor și taxelor prevăzute de lege nu constituie o pedeapsă, ci o îndatorire fundamentală, stabilită prin art. 53 alin. (1) din Constituție.

Pe de altă parte, Curtea reține că, ținând seama de natura obligației de plată a taxelor și impozitelor, suspendarea executării silite a acestei obligații, în cazurile și în condițiile prevăzute de lege, nu constituie un drept al plătitorului, nici măcar atunci când acesta contestă întinderea obligației de plată, ci o opțiune a autorităților administrative prevăzute de lege, limitată în timp *„până la soluționarea primei căi de atac”* și condiționată de existența unor *„motive temeinice”*.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA
În numele legii
DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. 2 și 3 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 108/1996, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 10 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2001 privind soluționarea contestațiilor împotriva măsurilor dispuse prin actele de control sau de impunere întocmite de organele Ministerului Finanțelor Publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 506/2001, excepție ridicată de Societatea Comercială „Bere — Lichior Mărgineni” — S.A. din Bacău în Dosarul nr. 2.976/2001 al Curții de Apel Bacău — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 martie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Vlad Mihai Cercel

Întrucât a încetat calitatea de magistrat-asistent a domnului Vlad Mihai Cercel, în locul său semnează, în temeiul art. 261 alin. 2 din Codul de procedură civilă,
magistrat-asistent șef,
Claudia Miu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 99 din 26 martie 2002

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor
Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 113/1999 pentru modificarea și completarea
unor acte normative în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 61/1998,
precum și ale art. 82 alin. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor
bugetare, introduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2001**

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stăngu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Gabriela Ghiță	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 113/1999 pentru modificarea și completarea unor acte normative în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 61/1998, precum și ale art. 1 pct. 28 din aceasta, excepție ridicată de Societatea Comercială „Bere Nova” — S.A. din Brăila în Dosarul nr. 5.448/2001 al Tribunalului Brăila — Secția comercială.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ridicate, întrucât apreciază că adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 113/1999 este justificată de existența unui caz excepțional, astfel că nu sunt încălcate prevederile art. 114 alin. (4) din Constituție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 10 mai 2001, pronunțată în Dosarul nr. 5.448/2000, **Tribunalul Brăila — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 113/1999 pentru modificarea și completarea unor acte normative în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 61/1998, precum și ale art. 1 pct. 28 din aceasta.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Comercială „Bere Nova” — S.A. din Brăila într-o cauză având ca obiect contestația la executare silită a unor creanțe bugetare datorate bugetului de stat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că această ordonanță a fost emisă cu încălcarea prevederilor art. 114 alin. (4) din Constituție, întrucât intervenția Guvernului pe calea ordonanței de urgență se justifică atunci când interesul public este lezat de caracterul anormal și exclusiv al cazurilor excepționale care „impun adoptarea de soluții imediate, în vederea evitării unei grave atingeri aduse interesului public”, or, adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 113/1999 nu este determinată de existența unui caz excepțional. Mai mult, încălcarea art. 114 alin. (4) din Constituție constă și în aceea că nici până în prezent ordonanța criticată nu a devenit lege, deși, potrivit textului constituțional menționat, „ordonanța de urgență trebuie aprobată imediat de Parlament.” Așa fiind, se consideră că nici modificarea prevederilor art. 82 alin. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bancare, în sensul că executarea silită încetează de la „data primirii răspunsului la cerere”, nu era impusă de „lezarea unui interes public și urgența adoptării de soluții imediate.”

Tribunalul Brăila — Secția comercială, exprimându-și opinia, apreciază că excepția de neconstituționalitate este nefondată, întrucât „faptul că ordonanța a fost sau nu a fost aprobată ulterior printr-o lege nu este de natură să afecteze conținutul acesteia“. De asemenea, se consideră că modificarea prin ordonanță a datei la care încetează executarea silită nu încalcă nici o normă constituțională.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată urmează să fie respinsă. În acest sens se arată că modificarea prin ordonanță criticată a dispozițiilor art. 82 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bancare „interesează reglementarea executării silită a creanțelor bugetare, reglementare procedurală care, astfel cum a statuat în mod constant Curtea Constituțională, este de resortul legii ordinare“. Pe de altă parte se mai arată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/1999 a intrat în vigoare de la data depunerii spre aprobare la Parlament, astfel că aspectul „aplicabilității dispozițiilor ei“, care formează obiectul criticii de neconstituționalitate, este irelevant.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au transmis punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 113/1999 pentru modificarea și completarea unor acte normative în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 61/1998, precum și ale art. 1 pct. 28 din aceasta, potrivit căruia: „[...] Pentru creanțele bugetare pentru care s-au aprobat cereri de îlesniri la plată începând cu data comunicării aprobării, executarea silită nu va fi pornită sau nu va fi continuată, după caz.“

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate dispozițiile de lege criticate încalcă art. 114 alin. (4) din Constituție, care prevede: „În cazuri excepționale, Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență. Acestea intră în vigoare numai după depunerea lor spre aprobare la Parlament. Dacă

Parlamentul nu se află în sesiune, el se convoacă în mod obligatoriu.“

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea Constituțională constată următoarele:

I. Dispozițiile art. 82 alin. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, astfel cum au fost introduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/1999, au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2001 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 11/1996 și au devenit alin. 4 al art. 82 din ordonanță, având un conținut identic cu textul de lege criticat de către autorul excepției de neconstituționalitate, și anume: „*Începând cu data comunicării aprobării, pentru creanțele bugetare pentru care s-au aprobat îlesniri la plată executarea silită nu se pornește sau nu se continuă, după caz.*“ Așa fiind, potrivit celor statuate prin Decizia Plenului Curții Constituționale nr. III din 31 octombrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 9 noiembrie 1995, în sensul că aceasta se pronunță asupra constituționalității prevederii legale, în noua redactare, numai dacă soluția legislativă din legea sau ordonanța modificată este, în principiu, aceeași cu cea dinaintea modificării, Curtea este competentă să soluționeze excepția ridicată.

II. În esență critica de neconstituționalitate privind dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 113/1999 și implicit a dispozițiilor art. 82 alin. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare constă în aceea că adoptarea lor nu a fost impusă de „evitarea unei grave atingeri aduse interesului public“ și, în consecință, acestea sunt contrare prevederilor art. 114 alin. (4) din Constituție.

Curtea constată că această susținere urmează să fie înlăturată, deoarece executarea creanțelor bugetare este prin natura ei o problemă de interes public, care impune luarea unor măsuri urgente pentru finanțarea obiectivelor bugetare și care intră în sfera de cuprindere a cazurilor excepționale. Așa fiind, nu poate fi reținută nici critica potrivit căreia modificarea art. 82 alin. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 (devenit art. 82 alin. 4 în redactarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2001) nu era impusă „de lezarea unui interes public și urgența adoptării de soluții imediate“. Aceasta deoarece art. 82 din ordonanță cuprinde dispoziții privind îlesniri la plata obligațiilor bugetare, or, astfel cum s-a arătat, domeniul executării creanțelor bugetare este de interes public.

Totodată, în opinia autorului excepției, încălcarea art. 114 alin. (4) din Constituție reiese și din faptul că nici până în prezent ordonanța criticată nu a devenit lege, deși potrivit art. 114 alin. (4) din Constituție „ordonanța de urgență trebuie aprobată imediat de Parlament“. În legătură cu aceasta Curtea constată că în Constituție nu se prevede nici un termen de dezbateră a ordonanțelor de urgență de către Parlament.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 113/1999 pentru modificarea și completarea unor acte normative în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 61/1998, precum și ale art. 82 alin. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, introduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2001, excepție ridicată de Societatea Comercială „Bere Nova“ — S.A. din Brăila în Dosarul nr. 5.448/2000 al Tribunalului Brăila — Secția comercială.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 martie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof.univ.dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 108

din 2 aprilie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 92 alin. 4 teza a II-a din Codul de procedură civilă

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 92 alin. 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Grațiel Grădinaru în Dosarul nr. 6.977/2001 al Tribunalului Bacău — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, arătând că dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor cuprinse în art. 16 alin. (1) și art. 24 alin. (1) din Constituție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 24 octombrie 2001, pronunțată în Dosarul nr. 6.977/2001, **Tribunalul Bacău — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 92 alin. 4 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Grațiel Grădinaru.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prevederile legale criticate creează o „deosebire de tratament între persoana fizică, ce poate fi citată prin afișare, și persoana juridică, a cărei citare poate avea loc prin afișare doar în cazul de excepție prevăzut de teza a II-a a art. 92¹ din Codul de procedură civilă”.

Tribunalul Bacău — Secția civilă consideră neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, arătând că „principiul egalității cetățenilor nu este aplicabil celorlalte subiecte de drept privat ori public, pentru care, prin lege, pot fi prevăzute reglementări specifice”. De asemenea, se apreciază că dreptul fundamental la apărare nu este încălcat prin dispozițiile legale criticate, „contestatorul putând să-și valorifice în fața instanței acest drept, împrejurarea că citația a fost afișată, în condițiile legii, neîmpiedicându-l să-și facă apărările pe care le consideră oportune”.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată în acest sens că susținerea potrivit căreia textul citat conturează o poziție privilegiată a persoanei juridice în raport cu persoana fizică nu poate fi primită, deoarece „și în cazul persoanei fizice citarea, prin afișare, nu se poate realiza decât în situații de excepție, cum este cea prevăzută de teza a II-a a alineatului 4 al art. 92 din Codul de procedură civilă, text care nu poate fi interpretat și aplicat decât prin raportare și în strânsă

legătură cu ansamblul dispozițiilor art. 92, care stabilește regulile ce trebuie urmate de către agentul procedural cu ocazia citării părților și a comunicării actelor de procedură, reguli elaborate cu respectarea tuturor drepturilor și garanțiilor procesuale ale destinatarilor reglementării”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul judecătorului-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Art. 92 alin. 4 din Codul de procedură civilă, care face obiectul excepției, are următorul conținut: „*Dacă persoanele arătate în alineatul precedent nu voiesc ori nu pot să semneze adevărul de primire, agentul va încheia proces-verbal, lăsând citația în mâna lor; dacă cei arătați nu voiesc să primească citația sau sunt lipsă, agentul va afișa citația, fie pe ușa locuinței celui citat, fie, dacă nu are indicația apartamentului sau camerei locuite, pe ușa principală a clădirii, încheind de asemenea proces-verbal despre toate acestea.*”

În legătură cu obiectul excepției de neconstituționalitate Curtea constată că, deși este criticat art. 92 alin. 4 din Codul de procedură civilă în întregul său, din motivarea excepției rezultă că această critică vizează doar dispoziția din teza a II-a referitoare la afișarea citației. În consecință, controlul de constituționalitate exercitat în prezenta cauză se va limita la această dispoziție legală.

În opinia autorului excepției textul de lege criticat încalcă prevederile art. 16 alin. (1) și ale art. 24 din Constituție.

a) Potrivit art. 16 alin. (1) din Constituție „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări*”. Se susține că textul de lege criticat instituie o discriminare între persoanele fizice și juridice privind citarea prin afișare.

Curtea constată că această critică este neîntemeiată. În ceea ce privește interpretarea și aplicarea prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, Plenul Curții Constituționale a stabilit prin Decizia nr. 1/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, că „Principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea, el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite”. Or, este evident că situația persoanelor fizice este esențial diferită de cea a persoanelor juridice.

Normele procedurale prevăd numeroase excepții de la regula generală a înmânării în mod direct și personal a citației, cum ar fi, de exemplu: predarea citației unor rude sau altor persoane care locuiesc împreună cu persoana în cauză, afișarea citației, citarea prin publicitate, citarea prin administrațiile locului de deținere, a unităților militare sau a spitalelor sau prin portarul hotelului, dar aceste excepții nu

înseamnă discriminare, ci modalități diferite de îndeplinire a procedurii de citare, determinate de situația obiectiv diferită a persoanelor citate.

b) Cel de-al doilea motiv de neconstituționalitate susținut de autorul excepției se referă la încălcarea dreptului la apărare, prevăzut la art. 24 alin. (1) din Constituție, potrivit căruia „*Dreptul la apărare este garantat*”. În opinia autorului excepției afișarea citației creează o incertitudine asupra primirii citației de către persoana respectivă, care, în necunoștință de cauză, nu își poate exercita dreptul la apărare.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 92 alin. 4 teza a II-a din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Grațiel Grădinaru în Dosarul nr. 6.977/2001 al Tribunalului Bacău — Secția civilă.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 aprilie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind indexarea pensiilor din sistemul public de pensii, a pensiilor militare de stat și a unor venituri ale populației începând cu luna iunie 2002

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României, ale art. 81 alin. (2) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 18 alin. (3) din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2002 nr. 744/2001, precum și ale art. 48 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Începând cu luna iunie 2002 pensionarii din sistemul public de pensii, ale căror quantumuri de pensie convenite sau aflate în plată nu depășesc un plafon egal cu dublul salariului mediu brut pe economie utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2002, respectiv 11.164.000 lei, beneficiază de indexarea pensiilor în condițiile prezentei hotărâri.

Art. 2. — (1) Valoarea unui punct de pensie se actualizează prin indexare cu 5%.

(2) Valoarea actualizată a punctului de pensie este de 2.098.959 lei și nu include contribuția pentru asigurările sociale de sănătate.

Art. 3. — (1) În cazul persoanelor al căror punctaj mediu anual a fost stabilit conform prevederilor art. 180 alin. (2) din Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare, și corectat conform prevederilor art. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 1.315/2001 privind măsuri suplimentare de recorelare a pensiilor din sistemul public de pensii, pensia indexată rezultă prin aplicarea valorii actualizate a punctului de pensie asupra punctajului mediu anual.

(2) De la prevederile alin. (1) se exceptează persoanele prevăzute la art. 180 alin. (3) din Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Persoanele prevăzute la alin. (2), ale căror drepturi s-au deschis în perioada 1 ianuarie 1998 — 31 decembrie 1998, beneficiază de un quantum al pensiei, convenit sau aflat în plată, indexat cu un procent de 5%.

(4) Persoanele prevăzute la alin. (2), ale căror drepturi s-au deschis în perioada 1 ianuarie 1999 — 31 martie 2001, beneficiază de un quantum al pensiei, convenit sau aflat în plată, indexat cu un procent de 2%.

(5) Quantumul pensiei indexate potrivit prevederilor alin. (4) nu poate fi mai mic decât quantumul actualizat corespunzător punctajului mediu estimat pentru fiecare categorie de pensie.

(6) Punctajul mediu estimat pe categorii de pensii este prevăzut la art. 2 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 523/2001 privind indexarea pensiilor din sistemul public de pensii și a unor venituri ale populației pentru trimestrul II al anului 2001.

(7) De la prevederile alin. (1) se exceptează și persoanele ale căror quantumuri de pensie, convenite sau aflate în

plată, sunt mai mari decât suma de 5.997.024 lei, reprezentând echivalentul în lei la data de 31 mai 2002 al unui punctaj mediu anual de 3 puncte.

(8) Persoanele prevăzute la alin. (7) beneficiază de un quantum al pensiei, convenit sau aflat în plată, indexat cu un procent de 2%.

(9) Quantumul pensiei, convenite sau aflate în plată, calculat conform prevederilor alin. (7) și (8), nu poate fi mai mic decât quantumul actualizat aferent punctajului mediu anual de 3 puncte, respectiv 6.296.877 lei.

(10) De la prevederile alin. (9) se exceptează persoanele prevăzute la alin. (4).

Art. 4. — În situația în care din aplicarea prevederilor prezentei hotărâri rezultă un quantum al pensiei mai mic decât cel convenit sau aflat în plată, se menține quantumul avantajos.

Art. 5. — (1) Pentru drepturile de pensie deschise în baza Legii nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare, quantumurile se stabilesc conform prevederilor art. 76, luându-se în considerare valoarea punctului de pensie în sumă de 2.098.959 lei, stabilită conform prevederilor art. 81.

(2) De la prevederile alin. (1) se exceptează persoanele ale căror quantumuri de pensie, convenite sau aflate în plată, sunt mai mari decât suma de 5.997.024 lei, reprezentând echivalentul în lei la data de 31 mai 2002 al unui punctaj mediu anual de 3 puncte.

(3) Persoanele prevăzute la alin. (2) beneficiază de un quantum al pensiei, convenit sau aflat în plată, indexat cu un procent de 2%.

(4) Quantumul pensiei, convenite sau aflate în plată, calculat conform prevederilor alin. (2) și (3), nu poate fi mai mic decât quantumul actualizat aferent punctajului mediu anual de 3 puncte, respectiv 6.296.877 lei.

Art. 6. — (1) În cursul lunii iunie 2002 pensiile militare, convenite sau aflate în plată, se indexează cu un procent de 4,65%.

(2) De prevederile alin. (1) beneficiază și persoanele ale căror drepturi de pensie se deschid concomitent sau după data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 7. — (1) Quantumurile drepturilor de pensie prevăzute la art. 1—6 nu includ contribuția pentru asigurările sociale de sănătate.

(2) Sumele rezultate din indexarea pensiilor în sistemul public, conform prevederilor prezentei hotărâri, se evidențiază distinct pe talonul de pensie.

Art. 8. — (1) Începând cu luna iunie 2002 se indexează cu 4,65% următoarele venituri ale populației:

- a) pensiile I.O.V.R.;
- b) indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă, din a 91-a zi de concediu medical;
- c) indemnizația de maternitate, din a 91-a zi de concediu de maternitate;

d) indemnizația pentru îngrijirea copilului bolnav, precum și indemnizația pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de 2 ani sau a copilului cu handicap până la împlinirea vârstei de 3 ani, din a 91-a zi de concediu medical, respectiv de concediu pentru creșterea copilului;

e) indemnizațiile lunare acordate în baza Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și a celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările ulterioare, și a Ordonanței Guvernului nr. 105/1999 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate de către regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 din motive etnice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 189/2000, cu modificările ulterioare;

f) indemnizațiile și sporurile ce se acordă invalizilor, veteranilor și văduvelor de război în temeiul Legii nr. 49/1991 privind acordarea de indemnizații și sporuri invalizilor, veteranilor și văduvelor de război, cu modificările și completările ulterioare, și al Legii nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum și unele drepturi ale invalizilor și văduvelor de război, cu modificările și completările ulterioare;

g) pensiile sociale pentru nevăzători și ajutoarele speciale acordate conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 102/1999 privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Măsurile de protecție socială prevăzute la alin. (1) lit. b), c) și d) se aplică indemnizațiilor ale căror quantumuri nu depășesc plafonul de 3 ori salariul mediu brut pe economie utilizat la fundamentarea bugetului de asigurări sociale de stat pe anul 2002, respectiv 16.746.000 lei.

Art. 9. — Sumele rezultate în urma aplicării măsurilor de protecție socială prevăzute de prezenta hotărâre se suportă din aceleași fonduri ca și drepturile de bază.

Art. 10. — Prezenta hotărâre se aplică începând cu luna iunie 2002.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul muncii și solidarității sociale,
Marian Sârbu
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu
Ministrul apărării naționale,
Ioan Mircea Pașcu
p. Ministrul de interne,
Toma Zaharia,
secretar de stat

București, 23 mai 2002.
Nr. 518.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2—4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro